Р Е Ш Е Н И Е
№ 4259

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 13.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **2585** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Е. А. Ц. срещу Решение от 29.01.2014г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 115 състав, по НАХД № 17407/2012г. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 38639 от 02.08.2012г., издадено от началник административнонаказателна дейност (АНД) Отдел „Пътна полиция“ ОПП при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Е. А. Ц. на основание чл.315, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.259, ал. 1 от КЗ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението, като постановено в нарушение на материалния закон. Посочва, че не е собственик на управлявания лек автомобил и неправилно му е ангажирана административнонаказателна отговорност.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – АНД Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.

Правилно е установена фактическата обстановка по делото, като е прието, че на 21.07.2012г. около 11,20 часа в [населено място], Е. Ц. управлявал лек автомобил „БМВ“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]. След кръстовището с [улица]е спрян за проверка, при която е установено, че управлява лекия автомобил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Кредитирал е показанията на св. Ц. (актосъставител), като логични, последователни и безпротиворечиви. Въз основа на събраните доказателствени материали е формирал е извод, че допуснатото нарушение и неговото авторство се установяват и потвърждават по безспорен начин и е потвърдил наказателното постановление.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност за санкционираното търговско дружество, които касационният съд изцяло споделя.
Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което не следва да се повтарят. При правилно констатираните от Софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на материалния закон, които да обуславят отмяната му.
Съгласно разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ се наказва с глоба от 400 до 600 лева: „Лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2 КЗ или което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите”. Видно от цитираната разпоредба, санкцията по чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ се налага освен на лица, които не са изпълнили задължението си да сключат договор за задължителна застраховка, в конкретния случай „Гражданска отговорност”, както и лица, които управляват МПС, за което няма сключена и действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност”. В конкретния казус, вмененото на жалбоподателя нарушение е по втората хипотеза на чл. 315, ал. 1 КЗ, а именно, че е управлявал МПС, за което няма сключена валидна и действаща застраховка „Гражданска отговорност”. Това се установява и от представена по делото справка от проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към дата 01.08.2012г., от която е видно, че за МПС

управлявано от касатора не е имало сключена застраховка за периода 30.06.2012г. до 31.07.2012г., в който период е извършено и нарушението. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че по делото безспорно е доказано и извършено вмененото на наказаното лице нарушение, а именно че е управлявал МПС, за което няма сключен и действал договор за застраховка „Гражданска отговорност", което изпълва състава на нарушението по чл. 315 ал. 1 т. 1 предл. първо.

Доколкото съставомерното деяние по чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ е въобще липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност" или управляването на МПС, във връзка с чието притежание и използване няма действаща застраховка „Гражданска отговорност", а от събраните по делото доказателства се установява, че в конкретния случай към момента на установяване на нарушението 21.07.2012г. действително няма действаща застраховка „Гражданска отговорност", настоящият състав намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, V-ти касационен състав, след съвещание,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.01.2014г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 състав, по НАХД № 17407/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.